

REGLUGERÐ

fyrir Rafveitu Vatnsleysustrandarhrepps.

1. gr.

Markmið rafveitunnar.

Rafveita Vatnsleysustrandarhrepps er fyrirtæki, sem Vatnsleysustrandarhreppur starfrækir, í þeim tilgangi að veita raforku um hreppinn og selja hana til heimilisnotkunar, iðnaðar og annarra þarfa.

Rafveitan er eign Vatnsleysustrandarhrepps en skal rekin sem sjálfstætt fyrirtæki með nafninu Rafveita Vatnsleysustrandarhrepps.

2. gr.

Verksvið og orkuveitusvæði.

Rafveita Vatnsleysustrandarhrepps aflar raforku til almenningsþarfa í Vatnsleysustrandarhreppi með því að kaupa raforku af Rafmagnsveitum ríkisins eða öðrum, svo og vinna hana sjálf í orkuverum, er síðar kunna að verða reist, og veitir þeirri orku, sem þannig er keypt eða unnin, um orkuveitukerfi rafveitunnar.

Orkuveitusvæði rafveitunnar er lögsagnarumdæmi Vatnsleysustrandarhrepps.

Rafveita Vatnsleysustrandarhrepps hefur einkarétt til sölu á raforku til notenda á orkuveitusvæði sínu.

3. gr.

Stjórn rafmagnsmála. Rafveitustjóri.

Yfirstjórn rafmagnsmála hreppsins er í höndum hreppsnefndar en framkvæmdastjórnin skal falin rafveitunefnd, ásamt rafveitustjóra, sem sveitarstjóri skipar eða ræður að fengnum tillögum rafveitunefndar, og skal hann vera tæknilegur ráðunautur og hafa a. m. k. háspennulöggildingu.

Sveitarstjóri setur honum erindisbréf. Sveitarstjóri er framkvæmdastjóri rafveitunnar.

Sveitarstjóri ræður alla fasta starfsmenn rafveitunnar, að fengnum tillögum rafveitunefndar og setur þeim erindisbréf.

Í rafveitunefnd eiga sæti 3 menn, kosnir af hreppsnefnd.

Sveitarstjóri og rafveitustjóri eiga sæti á fundum nefndarinnar og hafa þar málfrelsi og tillögurétt.

4. gr.

Verksvið rafveitunefndar.

Rafveitunefnd hefur á hendi stjórn rafveitunnar, sér um viðhald hennar og umbætur, og allt, er að rekstri hennar lýtur, kaup og sölu á raforku, fjárhald og reikningsskil. Hún skal gefa hreppsnefnd þær skýrslur, sem óskað er eftir, um rekstur og ástand rafveitunnar og leggja ársreikning hennar fyrir hreppsnefnd til úrskurðar samtímis ársreikningum hreppsnefndar.

Rafveitunefnd semur nánari reglur, sem hreppsnefnd skal staðfesta um einstök atriði þessarar reglugerðar, eftir því sem þörf gerist. Hún gerir einnig tillögur til hreppsnefndar um gjaldskrá fyrir rafveituna, undirbýr samninga um orkukaup og orkusölu og annast framkvæmdir allra rafmagnsmála hreppsins.

5. gr.

Verksvið rafveitustjóra.

Rafveitustjóri stjórnar daglegri starfrækslu og reikningshaldi rafveitunnar, eftirliti, viðhaldi á stöðvum, taugum og öðrum útbúnaði svo og öllum verklegum framkvæmdum, er snerta hana. Hann hefur umsjón með rafmagnslagningu á orkuveitusvæðinu, þar með talið

efni og tækjum, sér um afgreiðslu og innheimtu við kaup og sölu á raforku, efni og tækjum, sem rafveitan kaupir eða selur.

Þetta hindrar þó eigi, að einstaka þætti rafveitunnar, megi sameina öðrum störfum sveitarstjóra.

Sveitarstjóri ræður verkamenn, svo sem þörf er á í samráði við rafveitunefnd.

6. gr.

Reikningshald og ráðstöfun tekna.

Rafveita Vatnsleysustrandarhrepps hefur sjálfstætt reikningshald og tekur sjálf við greiðslum fyrir selda raforku og öðrum tekjum. Skal tekjum hennar fyrst og fremst varið til að standa straum af öllum greiðsluskuldbindingum hennar, svo sem afborgunum af áhvílandi skuldum, vöxtum og öðrum reksturskostnaði, þar með talið fullnægjandi viðhald og endurnýjun mannvirkja og annað, sem nauðsynlegt er til að tryggja öruggan rekstur rafveitunnar, en tekjum sem umfram kunna að verða, ráðstafar hreppsnefnd. Sveitarstjóri varðveitir sjóð rafveitunnar samkvæmt nánari reglum sem hreppsnefnd setur að tillögum rafveitunefndar.

7. gr.

Löggilding rafverktaka.

Rafveitunefnd veitir þeim rafverktökum leyfi, sem fullnægja skilyrðum og skilmálum rafveitunnar, enda hafi þeir áður hlotið löggildingu Rafmagnseftirlits ríkisins til rafverktaka-starfa.

Rafveitunefnd getur sett reglur um frágang og tilhögun á verkum þeim, sem falla undir verksvið rafverktaka og setur reglur um vinnustofu hans og lágmarksbúnað mæli- og prófunartækja og verkfæra, svo að hann geti starfrækt fyrirtæki sitt og rækt starf sitt á viðunandi hátt.

Engir aðrir en þeir, sem hafa fengið fullgilt rafverktakaleyfi, mega taka að sér lagningu á húsveitum, uppsetningu tækja eða framkvæma á sína ábyrgð nokkurt verk, er snertir veitur, sem tengja á við kerfi rafveitunnar.

8. gr.

Sala raforku.

Rafveita Vatnsleysustrandarhrepps selur raforku á orkuveitusvæði sín þar sem raflínukerfi hennar nær til með þeim skilmálum, sem ákveðnir eru í reglugerð þessari og í samræmi við sérreglur um raforkuvirki á orkuveitusvæði rafveitunnar og gjaldskrá hennar á hverjum tíma.

Raforkan er seld sem einfasa eða þrífasa riðstraumur, með 220 volta og 380 volta málspennu og 50 riðum á sekúndu, eftir því hvort spennukerfið er tiltækt hverju sinni. Þegar sérstakar ástæður mæla með, má rafveitustjóri láta í té orku með annarri spennu annarri straumtegund.

Ef rafveitan telur nauðsynlegt, að komið verði upp raforkuvirkjun, þ. m. t. dreifistöð í húsi eða á lóð viðkomandi húseignar í því skyni að sala raforku geti farið þar fram, skal rafveitunni látið í té húsrými með sérstökum samningi eða ókeypis lóð. Hér er miðað við að um meiriháttar notkun sé að ræða.

Rafveitunni er heimilt að láta öðrum notendum í té raforku frá stöðinni og að tryggja uppsetningu hennar og óslitinn rekstur með þinglýsingu á kvöð þess efnis.

Rafveitan getur neitað að láta raforku til fjarliggjandi staða eða til staða, þar sem lóðareigendur neita að leggja til lóð fyrir nauðsynlega dreifistöð og lóð eða aðstöðu fyrir strengi, raflínur, stólpa, festur eða tengiskápa án endurgjalds.

9. gr.

Umsókn um kaup á raforku.

Hver sem óskar að gerast notandi að raforku, verður að fylla út tilætlað umsóknareyðublað, sem fæst á skrifstofu rafveitunnar, og skal hann skuldbinda sig með undirskrift sinni, að hlíta settum reglum um kaup á raforku frá rafveitunni. Skal í umsókninni skýrt frá, hve mikið afl þarf, og til hvers það er ætlað.

10. gr.

Umsókn um heimtaug.

Umsókn um heimtaug eða breytingu á heimtaug skal undirskrifuð af húseiganda, er skuldbindur sig til þess með undirskrift sinni að greiða heimtaugargjald það, sem ákveðið er í gjaldskrá rafveitunnar.

Heimtaugar með stofnvari eru eign rafveitunnar enda þótt heimtaugargjaldið hafi verið greitt eftir kostnaði heimtaugar. Rafveitan annast viðhald og endurnýjun heimtaugar, án sérstaks endurgjalds, nema heimtaug þurfi að breyta vegna breytinga á húsi eða lóð. Skal húseigandi greiða kostnaðinn við þá breytingu og ef ofanjarðarheimtaug er breytt í neðanjarðar, skal húseigandi greiða kostnaðarmun, sem ákveðinn er í gjaldskrá. Rafveitunni er heimilt að krefjast skuldbindingar um lágmarksnotkun um heimtaug.

Sé um tiltölulega mikla notkun að ræða, og rafveitan þarf til þess að fullnægja henni sérstaklega að auka háspennukerfi, auka afl spennistöðvar eða gera meiriháttar viðbætur á lágsþennukerfi, er rafveitustjóra heimilt að krefjast skuldbindingar umsækjanda um tiltekinn notkunartíma eða þátttöku í kostnaði.

Sé um óskipulagt svæði að ræða eða aðstæður óvenjulegar að því er varðar fjarlægð húsveitu frá veitukerfi eða fyrirhugaða raforkunotkun húsveitunnar, skal heimtaugargjald ákveðast samkvæmt sérstökum samningi hverju sinni.

Eigi er skylt að ljúka lagningu jarðstrengsheimtaugar meðan jörð er frosin.

11. gr.

Húsveitur.

Skylt er að láta löggiltan rafverktaka eða rafveituna, ef hún tekur slíkt verk að sér, framkvæma alla vinnu við raflagnir og raftæki, hvort heldur er um að ræða nýjar raflagnir, breytingar eða viðgerð á raflögnum.

Löggiltir rafverktakar annast fyrir hönd húseiganda eða notanda, umsóknir og tilkynningar til rafveitunnar um allar raflagnir samkvæmt því, sem ákveðið er í reglum um raflagningu í Vatnsleysustrandarhreppi, en rafveitan annast úttekt á öllum nýlögnum, viðaukum og breytingum á raflögnum samkvæmt beiðni eða að eigin frumkvæði.

Engir aðrir en umboðsmenn rafveitunnar mega setja straum á veitu eða hluta veitu, í fyrsta sinn eftir úttekt.

Sé út af þessu brugðið, varðar það þann sektum, sem verkið er unnið fyrir, og þann, sem setur strauminn á og loks hinn löggilta rafverktaka, er sá um verkið.

Rafveitan tekur ekki á sig ábyrgð á veitu með úttekt eða tengingu.

Rafveitan áskilur sér rétt til þess að setja þau skilyrði fyrir tengingu á veitu, að notkun um hana verði ekki veitukerfi rafveitunnar ofviða, og þar sem hætta kann að vera á þessu, má setja viðeigandi skilyrði í hvert sinn fyrir notkuninni þar til úr er bætt.

12. gr.

Sala á raforku til notenda, sem sjálfir hafa orkuvinnslu.

Veitur, sem að jafnaði nota raforku annars staðar að en frá rafveitunni, má tengja við veitukerfi hennar í því skyni að rafveitan verði aðallega eða eingöngu notuð til vara, með því

skilyrði að greitt sé lágmarksgjald, sem svari til þeirrar kvaðar sem hvílir á rafveitunni vegna tengingarinnar.

Framsal til annarra á raforku, sem keypt er af rafveitunni er óheimilt án leyfis rafveitunnar.

13. gr.

Eftirlit með húsveitum og tækjum.

Gallar á húsveitum.

Sérhver húsveita, að meðtöldum tækjum til notkunar á raforku, skal fullnægja kröfum þeim, sem settar eru í reglugerð Rafmagnseftirlits ríkisins og í reglugerð rafveitunnar um raflagnir og raforkuvirki.

Rafveitustjóra er heimilt að hafa eftirlit með öllum húsveitum, gögnum og tækjum, sem notuð eru við hagnýtingu á raforku, og skulu starfsmenn rafveitunnar hafa frjálsan aðgang að öllum herbergjum húss, hvenær sem nauðsynlegt er, til að skoða húsveituna eða hluta hennar, eða raftæki, sem nota má við veituna.

Vélar og önnur tæki skulu vera þannig sett og þannig gerð eða útbúin, að þau starfi án þess að titringi valdi eða truflun á ljósum eða tækjum. Sé misbrestur á þessu, getur rafveitustjóri stöðvað notkun slíkra véla og tækja og látið taka þau úr sambandi frá veitunni.

Nú kemur í ljós við skoðun húsveitu, sem framkvæmd er af rafveitunni, Rafmagnseftirliti ríkisins eða löggiltum rafverktaka, að galli er á veitu eða tækjum, skal þá eigandi veitunnar eða tækjanna skyldur til þess, að láta löggiltan rafverktaka gera við gallana á sinn kostnað.

Rafveitustjóri getur látið taka veituna eða tæki úr sambandi meðan galli er á veitunni eða tækjum, þar til úr er bætt, eða látið gera við galla á kostnað eiganda.

Húseiganda er skylt að sjá um, að stofntaugar húsveitu hans séu ávallt nægilega gildar fyrir notkun veitunnar.

Óleyfilegt er að nota annað efni í veitu eða tæki en það, sem viðurkennt er af rafveitunni.

Ef óleyfileg vör finnast í veitu, skal notandi veitunnar gerður ábyrgur fyrir, samkvæmt fyrirskipun Rafmagnseftirlits ríkisins.

Sé tengt óleyfilega eða breytingar gerðar á veitu eða tækjum eða sýnt hirðuleysi um meðferð eða viðhald veitu eða tækja, skal farið með það sem galla á veitu. Er þá heimilt að gera eiganda að greiða aukagjald, sem ákveðið er í gjaldskrá, vegna kostnaðar við aukið eftirlit með veitunni.

Það er óleyfilegt, sem ekki fullnægir kröfum, sem settar eru í reglugerðum Rafmagnseftirlits ríkisins um raforkuvirki og reglugerðum Rafveitu Vatnsleysustrandarhrepps.

14. gr.

Mælitæki.

1) Rafveitustjóri ákveður stærð, gerð og fjölda mælitækja, sem nota skal fyrir húsveitu, svo og stað fyrir þau og tengingu. Mælitækin má ekki flytja til án samþykkis rafveitunnar, en hún getur krafist flutnings þeirra ef það þykir hentugra að dómi rafveitustjóra.

Starfsmenn rafveitunnar skulu ætíð hafa aðgang að mælitækjum, og þeir einir mega rjúfa innsigli þeirra.

Notandi mælitækis er sá, sem skráður er fyrir raforkunotkun þeirrar veitu, sem mælitækið er fyrir. Skal hann bera ábyrgð á mælitækinu svo og raforkunotkun veitunnar þar til hann lætur af notkun hennar og hefur sagt upp notkuninni með þeim fyrirvara sem um getur í 19. gr.

Rafveitan leggur til öll mælitæki og annast um venjulegt viðhald þeirra og endurnýjun á

sinn kostnað. Nú verður mælitæki fyrir óvenjulegu hnjaski eða skemmdum, og er þá heimilt að gera notanda að greiða kostnað við viðhald þess, eða endurnýjun. Verði vart bilana á mælitækjum ber húseiganda og/eða notanda að tilkynna það tafarlaust til rafveitunnar.

Notandi greiðir leigu fyrir afnot mælitækja skv. gjaldskrá rafveitunnar á hverjum tíma.

Þar sem eitt mælitæki er sett fyrir sameiginlega notkun fleiri aðila, ber skráður notandi mælitækisins ábyrgð á greiðslum vegna hinnar sameiginlegu notkunar. Aðrir notendur bera þó hver um sig ábyrgð in solidum á greiðslum þessum með hinum skráða notanda.

Breyting á skráningu notanda mælitækis fyrir sameiginlegri notkun verður því aðeins gerð, að allir notendur hinnar sameiginlegu notkunar fari fram á það skriflega.

2) Ef notandi óskar að mælitæki sé leiðrétt, skal hann senda skriflega beiðni um það til rafveitunnar.

Ef þá kemur í ljós við athugun mælitækis, að mesta skekkja sé $\pm 5\%$ eða minni er heimilt að gera notanda að greiða kostnað við prófunina. Sé skekkjan meiri, skal rafveitan bera kostnað af prófuninni.

Ef notandi véfengir árangur prófunarinnar, skal leita úrskurðar Rafmagnseftirlits ríkisins, og er hann bindandi fyrir báða aðila. Kostnað við það skal notandi greiða, ef skekkjan reynist minna en $\pm 5\%$ en rafveitan annars.

Hafi kwst-mæling sýnt $\pm 5\%$ skekkju eða meira, skal rafveitan áætla leiðréttingu á reikningi rafmagnsnotanda miðað við fyrri notkun, og eftir þeim upplýsingum, sem fyrir liggja, eftir því, sem næst verður komist, þó ekki fyrir lengra tímabil en 3 mánuði, nema notandi geti sannað að um lengri tímabil hafi verið að ræða. Eigi skal reikna vexti af umfram- eða vangreiðslum, sem að framan greinir.

3) Nú hættir skráður notandi mælitækis notkuninni og skal hann þá í tæka tíð tilkynna það rafveitunni, sem annast lokaálestur. Hafi eigi annar notandi sótt um að fá mælitækið skráð á sitt nafn, skal loka því, og eigi skal hefja orkusölu á ný um tækið, fyrr en tilkynnt hefur verið um nafn og nafnnúmer nýs notanda.

Nú mælist engin notkun um mælitæki um langt skeið, og er rafveitunni þá heimilt að fjarlægja tækið og láta loka viðkomandi raflögn.

4) Ef notandi hefur aukna straumnotkun vegna galla á veitu sinni eða tækjum, er rafveitan ekki skyld til þess að áætla frádrátt á reikningum notandands þess vegna.

5) Ef svo reynist að notkun hefur orðið meiri en álestur sýnir, eða álestur verið skakkur eða úrreikningur á reikningsfjárhæðinni, áskilur rafveitan sér rétt til að leiðrétta þessa skekkju eftir á, undireins og vítað er.

6) Verði uppvíst að straumur sé notaður á annan hátt en um er samið, eða að raskað hefur verið mælitækjum eða breytt tengingu, þannig að ekki komi fram öll notkun, skal rafveitan áætla þann straum, sem notaður hefur verið óleyfilega, og skal notandi gjalda fyrir hann þrefalt verð eftir gjaldskrá, fyrir allan tímann, sem liðinn er frá síðustu skoðun veitunnar og þar til leiðrétt er, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

Ef ekki eru fyrir hendi sérstakar upplýsingar um líklega notkun á veitunni, má miða matið við stærð á vörum þeim, sem fyrir veitunni eru.

Við endurtekningu skal rjúfa samband við veituna og gera ráðstafanir til að koma fram ábyrgð á hendur þeim, sem brotlegur hefur gerst.

Ef maður rýfur innsigli mælis varðar það refsingu skv. almennum hegningarlögum.

15. gr.

Ábyrgð.

Ef vanskil eða dráttur verða á greiðslu rafmagnsgjalda, getur rafveitan stöðvað orkuafhendingu án ábyrgðar, að undangenginni tilkynningu skv. 17. gr. uns hæfileg trygging fyrir skilvísri greiðslu orkusölu um viðkomandi veitu hefur verið sett. Ef rafmagnsnotkun um mælitæki nægir ekki til þess að greiða raunverulegan afhendingarkostnað raforkunnar

um mælitækið, er rafveitunni heimilt að krefjast lágmarksgjalds fyrir notkunina. Að öðrum kosti er rafveitunni heimilt að taka mælitækið niður og loka veitunni, eða breyta tengingu hennar. Heimilt er að loka fyrir orku að mælitæki fyrir veitu, sem vangreitt er af.

16. gr.

Gjald fyrir raforku.

Reikningur fyrir raforku skal að jafnaði afhentur í húsnæði því, þar sem raforkan er notuð, og er reikningurinn gjaldfallinn við framvísun. Reikningurinn skal greiddur innan 10 daga frá útsendingardegi hans.

Nánari reglur um gjalddaga má setja í gjaldskrá. Heimilt er að áætla raforkunotkun notanda og innheimta reglulega skv. slíkri áætlun. Uppgjör á sannreyndri notkun skal fara fram skv. álestrum að jafnaði eigi sjaldnar en einu sinni á hverjum 4 mánuðum.

Reikningur fyrir áætlaða notkun telst fullgildur reikningur á sama hátt og uppgjorsreikningur. Notandi getur jafnan krafist aukaaflestrar og uppgjors miðað við staðreynda notkun gegn aukagjaldi samkvæmt gildandi gjaldskrá á hverjum tíma.

Við verðbreytingar á raforku skal áætla notkun skv. eldri og nýrri gjaldskrá. Skal notkuninni skipt jafnt niður á það tímabil, sem reikningurinn nær til.

Eigi skal reikna vexti af uppgjorsreikningum skv. þessari grein, en heimilt er rafveitunni að krefja notendur um dráttarvexti af ógreiddum orkureikningum, ef um vanskil er að ræða og sérstakra innheimtuaðgerða reynist þörf.

17. gr.

Lokun fyrir veitu og enduropnun.

Sé raforkureikningur eigi greiddur innan 10 daga frá útsendingardegi, getur rafveitan sent notanda viðvörðun um stöðvun orkusölu til hans, verði greiðslan ekki innt af hendi innan þriggja daga. Í stað viðvörðunar getur rafveitan tilgreint á reikningi, eindaga á greiðslu hans.

Að þeim tíma liðnum er heimilt að taka straum af veitunni, án ábyrgðar rafveitunnar á hugsanlegum afleiðingum.

Rafveitunni er heimilt að loka fyrir rafmagn og senda skuldakröfu, sem hún kann að hafa á hendur notanda til innheimtu með lögtaki, þegar:

a) Gjaldfallin reikningur, sem að framan greinir, hefur ekki verið greiddur.

Hafi notandi ábyrgð á einni eða fleiri veitu, má rafveitan beita þessu ákvæði við hverja þeirra sem er gagnvart vanskilum vegna einnar þeirra.

b) Ábyrgðarmaður notanda stendur ekki við ábyrgðina.

c) Húseigandi eða notandi hafa gerst brotlegir við reglugerð þessa eða reglur um tæknilegan frágang raforkuvirkja og lagna.

Sé lokað fyrir veitu, vegna skulda má að jafnaði ekki opna aftur nema:

1) Skuldin sé greidd að fullu eða fullnægjandi trygging sett fyrir því að skuldin verði greidd.

2) Að greitt sé aukagjald fyrir enduropnun veitunnar samkv. gjaldskrá.

3) Að trygging sé sett fyrir skilvísri greiðslu framvegis, ef sérstakar ástæður eru til að krefjast slíkrar tryggingar.

Nú fæst skuldin ekki greidd þrátt fyrir lokun og má þá senda skuldakröfuna til innheimtu með lögtaki.

Ef notandi veitu óskar eftir að veita hans sé tekin úr sambandi um tíma, er heimilt að taka aukagjald, samkvæmt gjaldskrá, fyrir enduropnun veitunnar, svo og að taka fulla leigu fyrir mælitæki veitunnar þann tíma, sem veitan var ekki í notkun.

Enginn má framkvæma endurtengingu veitu nema þeir, sem rafveitan hefur veitt umboð til þess, hverju sinni. Sé brotið á móti þessu, skal farið með það sem óleyfilega straumnotkun samkvæmt 14. gr.

18. gr.

Reksturstruflanir.

Stöðvun á rekstri eða truflanir vegna bilana eða takmarkana á raforkuvinnslunni hefur ekki í för með sér neinar skaðabótaskyldur á hendur rafveitunni, en koma skal á reglulegum rekstri aftur, eins fljótt og auðið er.

Notendur eiga ekki rétt á endurgjaldi þótt stöðvun verði vegna bilana eða annarra óviðráðanlegra atvika um langan eða skamman tíma, að öðru leyti en því, sem segir síðar um endurgreiðslu fastagjalds, og rafveitan ber ekki ábyrgð á spennubreytingum undir slíkum kringumstæðum eða afleiðingum af þeim, og eigi heldur af bruna eða slysum sem kunna verða af völdum rafmagns frá húsveitum rafmagnsnotenda.

Rafveitan áskilur sér rétt til þess að loka fyrir straum til viðgerða og viðhalds eða eftirlits á helgidögum, á þeim tímum, sem heimilisnotkun er almennt minnst, og að nóttu til í maí—júlí, svo og endranær þegar þörf gerist.

Meðan verið er að leggja heimitaugar eða götutaugar, er rafveitunni heimilt að taka straum af því svæði, sem nauðsynlegt er, til þess að framkvæma tengingar.

Komi það fyrir, að takmarka þurfi notkun á raforku um langan eða skamman tíma, ákveður hreppsnefnd eftir tillögum rafveitunefndar, hver notkun skuli takmörkuð fyrst.

Stöðvun á rekstri skal tilkynna fyrirfram, ef unnt er, en þó eiga notendur enga skaðabótakröfu á hendur rafveitunni þótt straumur hafi verið tekinn af, eða rofinn, fyrirvaralaust.

19. gr.

**Uppsögn á rafmagnsnotkun og tilkynning um flutning
eða breytingu í notkun.**

Sérhver rafmagnsnotkun, sem notandi byrjar á skv. tilteknum lið gjaldskrár rafveitunnar er bindandi fyrir hann að minnsta kosti í eitt ár, nema um sé að ræða rafmagn fyrir vinnuvélar, vinnuljós og til annarrar notkunar við mannvirkjagerð eða tilraunataxta sem eru fullreyndir á skemmri tíma. Þó getur rafveitustjóri leyst notanda undan þessari skuldbindingu þegar sérstaklega stendur á.

Um gjalddöku fyrir rafmagnsnotkun skal farið eftir gjaldskrá rafveitunnar á hverjum tíma. Tilkynning um breytingu á notkun, þannig að hún geti fallið undir annan gjaldskrárlið skal send rafveitunni með mánaðar fyrirvara.

Tilkynning um flutning til notanda frá einum notkunarstað til annars, skal berast skrifstofu rafveitunnar með hálf mánaðar fyrirvara. Skal þá, ef unnt er, gefa upp nafn og nafnnúmer þess notanda, sem hættir notkun, og þess sem tekur við notkun viðkomandi húsveitu.

Notandi ber ábyrgð á raforkunotkun þeirrar veitu, sem hann er skráður fyrir, þar til hann hættir notkuninni og hefur sagt henni upp með réttum fyrirvara.

Ef notandi hættir viðskiptum við rafveituna skal hann gera upp viðskipti sín við hana. Nýjum notanda er óheimilt að hefja viðskipti um húsveitu, húsveituhluta eða mælitæki, þar sem notkun hefur ekki verið gerð upp við rafveituna.

Ef húseigandi eða trúnaðarmaður hans verður þess var að notendaskipti hafa orðið, án þess að þau hafi verið tilkynnt til rafveitunnar, ber honum að gera rafveitunni aðvart um það án tafar.

20. gr.

Breytingar á gjaldskrá.

Notanda skal skylt að hlíta ákvæðum gildandi gjaldskrár rafveitunnar og breytingum þeim sem hreppsnefnd samþykkir og ráðherra staðfestir.

Verði ágreiningur milli rafveitustjóra og notanda um skilning á ákvæðum gjaldskrár eða settum skilyrðum fyrir rafmagnsnotkun, getur notandi krafist þess, að ágreiningurinn verði lagður undir úrskurð hreppsnefndar.

21. gr.

Brot á reglugerð.

Brot gegn reglugerð þessari eða gegn reglum, sem settar verða samkvæmt henni, varða sektum allt að 20 000,00 krónum, (fylgir byggingavísitölu) nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Ef brot veldur skemmdum á eignum rafveitunnar, skal hinn brotlegi þess utan bæta skaðann.

Sektir renna í ríkissjóð.

22. gr.

Málsókn.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari eða á reglum, sem settar eru samkvæmt henni, skal farið sem opinber mál. Rafveitan getur auk þess höfðað skaðabóta- og innheimtumál skv. almennum reglum um meðferð einkamála.

Reglugerð þessi, sem hreppsnefnd Vatnsleysustrandarhrepps hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt orkulögum nr. 58, 29. apríl 1967, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld eldri reglugerð sama efnis, nr. 211, 10. desember 1947.

Iðnaðarráðuneytið, 3. janúar 1983.

Hjörleifur Guttormsson.

Páll Flygenring.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð um gatnagerðargjöld í Hveragerðishreppi nr. 202 29. apríl 1977.

1. gr.

2. gr. orðist svo:

Gjaldið reiknast af lóðarstærð, svo og stærð byggingar sem ákveðinn hundradshluti af byggingarkostnaði pr. rúmmetra eins og hann er reiknaður af Hagstofu Íslands hverju sinni. Miðað skal við vísitölu byggingarkostnaðar 1331 í nóvember 1982 og rúmmetra vísitöluhúss kr. 2 375,07 með þeim breytingum er síðar kunna að verða. Gjald sem reiknast af lóðarstærð breytist í samræmi við vísitöluna.

Gjald í A-flokki er sem hér segir:

1. Einbýlishús	lóð kr. 31,70 pr.m ²	og hús	2,5% pr.m ³
2. Raðhús	lóð kr. 31.70 pr.m ²	og hús	2,0% pr.m ³
3. Raðhús, 2 hæðir og fjölbýli	lóð kr. 31.70 pr.m ²	og hús	1,0% pr.m ³
4. Versl. og skrifst.			
að fyrstu 1000 m ³	lóð kr. 31,70 pr.m ²	og hús	2,0% pr.m ³
umfram 1000 m ³			1,0% pr.m ³
5. Iðnaðarhús	lóð kr. 15,85 pr.m ²	og hús	0,5% pr.m ³
6. Gróðurhús	lóð kr. 15,85 pr.m ²	og hús	0,5% pr.m ³